

خوای گهوره به هۆی منه وه له ئومه ته کهم خوۆش بووه له سهر هه له کردن وله بیرکردن وله و شتانه ی که به زۆر پێیان کراوه

له عبداللهی کوری عه باسه وه -ره زای خوای لیبیت- که پێغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «خوای گهوره به هۆی منه وه له ئومه ته کهم خوۆش بووه له سهر هه له کردن وله بیرکردن وله و شتانه ی که به زۆر پێیان

[صه حبه به هه موو رینگا کانی و شاهیده که به وه] [ئینو ماجه گێرا وه تبه وه]

له ره حمه تی خوای گهوره به سهر ئه م ئومه ته وه ئه وه یه که خوۆش بووه له تاوانی هه له کردن -ئه و تاوانه یه که تاوانکه ر به ئه نقسه ت ئه نجامی نه داوه- وه ره وه ها خودا خوۆش بووه له له بیرکردنی واجبه کان یان حه رامکراوه کان، به لام ئه گه ر واجبه ی بیرکه و پته وه ئه و پێوسته جبه جبه ی بکات و حه رامه که ی بیرکه و پته وه ئه و ده سته جی ده بیت وازی لیبه یت، وه هه مان شپوه ئه و قسه یان کرده وه ی که به زۆر پێی کراوه (ناچار کراون له سهر ئه نجامدانی)، خوای گهوره ده فهرمویت: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ} [الحج: 78]، واته: {وله ئایندا هیچ کارێکی قورس و گرانی له سهر {دانه ناون

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4216>

